

נסרות הש"ם

(א) [לשני כג.], (ב) טבת ה...
(ג) [שם לקמן טז:] יבמות
(ד) [שם כג.], (ה) [שם טז:] שבת
וה' היה על שם ה' היה נהר ירד
ד"ה [שם], (ז) [שם חנה]
על שם ה' [שם] עיריית

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

כד.

עין משפט גר מצוה

בלולה במקרא ובמשנה וכו'. פירש רבינו מס דתלמוד שלנו
אלו פטרין עלמנו ממה שאמרו חכמים [ומפני ע"ג דף
ועלול לשלם אדם שנתו שלם במקרא שלם במשנה שלם ב"ס"
אע"פ כן אלו קוראים ככל יוס פרשת תמיד ושונים משנת אלויו
מקומן וגורסין רבי ישמעאל אומר
בשלם עשרה מדות וכו':

א מ"י פ"ד מהל' שבת
הלכה ד' ספג לוחי ס"ה
"שופע" א"ח ק"י פ"ט ספ"ט

תורה אור השלם

- 1. [וְאֵרְוָהָ אֶת אֶבְרָם
הַדְּרָגָה לְכֹהֵן עַבְדֵי הָעֵבֶר]
וְאֵרְוָהָ לְיָ שֶׁנִּי מְקַלֵּת
לְאָחִי קְרָאָתִי נַעַם
וְלֹאֲחִי קְרָאָתִי הַכֹּהֵן
[וְאֵרְוָהָ אֶת אֶבְרָם]
זכריה י"ז
2. [וְיִאמֶר אֵלָה עַבְדֵי בְנֵי
הַדְּרָגָה הַעֲבָדִים עַל
אַרְוֵן כָּל הַתָּרָץ]
זכריה י"ד
3. [וְשָׂמִים יִזְתֶּה עֲלֵיךָ
אִתָּךְ מִיְמֵן הַגֹּלֵה וְאֵתֶּךָ
עַל שְׂמֹאלֶךָ] זכריה ג'
4. [וְאֵשׁ עֲנִי וְאָרָם
הַבָּהָה שְׁתִּים נָשִׂים
וְיִרְאוּ וְרוּחַ בְּכַפְיִי
וְלִדְרָגָה כְּפִיִּם כְּכַפְיִי
וְהַסְפִּירָה וְתִשְׁאָנָה אֶת
הַנְּשִׂימוֹת בֵּין הַתָּרָץ וּבֵין
הַקְּדוּשִׁים:
וְאָמַר אֵל
הַמְּלַאֲךְ הַיְהוָה בֵּין אֵנָּה
דַּחֵךְ מִלִּבְתּוֹ אֶת
הַקְּדוּשָׁה וְיִאמֶר אֵלֵי
לְבַנּוֹת לָהֶן בֵּית בְּאִרְךָ
שַׁעֲרֵי רוּחוֹן וְהַתְּיָרָה שֶׁשֶׁ
עַל מַבְתְּנֵיהֶן]
זכריה ח ט"א
5. [אִתּוֹת לִנְי קַטְנֶה
וְשִׁדְרִים אֵין לָהֶן נַעֲשֶׂה]
לְאֶחָתָם יוֹם שִׁדְרָב
בְּהַ"ר הַשִּׁדְרִים ח
6. [מַתְּשָׁבֵה הַתְּשִׁיבִינִי
כַּמִּטִּי עֹלֵם:] אִיכָה י"ג

כעדים פסולים ודיינין כשרין. בעל דין פוסל הדיינין והעדים וגמלאו
דבריו אמת על העדים ומשום הכי מהימנין ליה אפי' לגבי דיינין:
סיפא. שנמלאו דבריו אמת על הדיינין שפסולין ויה משום הכי
מהימנין לה אלמדים אלה דר"מ ורבנן על להו מינו: איכא בי
דינא אחרינא. ואינו נוגע בעדות:

כעדים פסולין ודיינין כשרין מינו דפסלי
עדים פסלי נמי דייני סיפא בדיינין פסולין
ועדים כשרין דמינו דפסלי דיינין פסלי נמי
עדים מתקף לה רבא בשלמא מינו דפסלי
עדים פסלי נמי דייני איכא בי דינא אחרינא
אלא מינו דפסלי דייני פסלי נמי עדים והא
עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא כת אחרת
הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מצי
פסלי היינו דרב דימי איכא בינייהו מינו דמר
סבר אמרינן מינו ומר סבר לא אמרינן מינו
גופאי⁶ אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה
תני ערו איני והאמר עולא הוואה את ר"ל
בבית המדרש כאילו עוקר הרואה את ר"ל
בוה אמר רבינא והלא כל הרואה ר"מ בבית
המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בוה הכי
קאמר רבי ואמר בא וראה ה"ב כמה
מחבבין זה את זה כי הא דיתבי רבי וקאמר אסור
להטמינן את הצונן אמר ר"ל וכבר
הורה זקן אמר רב פפא בא וראה כמה מחבבין זה את זה
דאילו רבי יוסי קיים
"היה כפרף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל בר' יוסי
ממלא מקום אבותיו
הוה והיה כפרף ויושב לפני רבי וקאמר אמר רב
הורה זקן אמר ר' ישמעאל בר' יוסי מלא מקום אבותיו
חובלים נועם אלו ת"ח שבארץ ישראל שמנעמינן
לו זה בהלכה
חובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבבין זה לזה
בהלכה (אלי) אלה
[שני] בני היצרה העומדים וגו' יושנים זיתים
עליה יצרה אמר רבי יצחק אלו
ת"ח שבא"י (ב) שנתחין זה לזה בהלכה
כשמן זית ושנים זיתים עליה אלו ת"ח
שבבבל שמרורין זה לזה בהלכה
"כיות יאשא עיני וארא והנה שתיים נשים
ויצאות ורוח בכנפיהם
ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה
"האיפה בין
השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך
הדובר כי אנה המה מוליכות את
האיפה ויאמר אלי לבנות
לה בירת בראיך שנוער ר"א"ר יוחנן
משום רבי שמעון
בן יוחי זו חופה וגוסות
הרוח לבלב נחית והאמר
מר עשרה קבין נסות
יורדו לעולם תשעה נמלה
עולם ואחת כל העולם כולו
אין לבלב נחית ואישתרבו
דאישרכב לעולם דיקא
נמי דכתיב לבנות
"לה בית בארץ שנוער
ש"מ והאמר מר "סימן
לגוסות הרוח ועניות
לבלב נחית מאי עניות
עניות תורה דכתיב
"אחות לנו קמנה
וישרים אין לה
"ואמר ר' יוחנן
וזו עולם שזכתה
ללמוד ולא זכתה
ללמד מאי בבל
א"ר יוחנן
כלולה במקרא
בלולה במשנה
בלולה בתלמוד
"במשכבים
היושביני כמותי
עולם אמר ר' רימיה
"זה התלמוד
של בבל: מתנאי'
"זמר לו "נאמן
עלי
אבא נאמן
עלי אביך
"זנאמנים
עלי שלשה
רועי בקר
ר"מ אומר
יכול לחזור
בו וחכמים
אומרים
"אינו יכול
לחזור
בו היה
חייב לחבירו
שבועה
ואמר לו
דור לי
בחיי ראשך
ר"מ אומר
יכול לחזור
בו והכ"א
"אין יכול
לחזור
בו:
גמ' אמר רב
דימי בריה
דרב נחמן
בריה דרב
יוסף כגון
דקבליה
עליה בחד
אמר רב
הירדה
אמר שמואל
מחלוקת
במחול לך
אבל
באתן
לך דברי
הכל יכול
לחזור
בו ורבי
יוחנן
אמר
באתן
לך מחלוקת
אביעיא
להו באתן
לך מחלוקת
אבל
במחול
לך דברי
הכל יכול
לחזור
בו ורבי
יוחנן
אמר
אלא
אי
אמרת
בין
בוו
ובין
בוו
מחלוקת
תא
שמע
דאמר
רבא
בשלמא
באתן
לך
אבל
במחול
לך
דברי
הכל
יכול
לחזור
בו
אי
אמרת
בשלמא
באתן
לך
אבל
במחול
לך
דברי
הכל
יכול
לחזור
בו
אי
יכול
לחזור
בו
רבא
דאמר
כרבי
יוחנן
אלא
אי
אמרת
בין
בוו
ובין
בוו
מחלוקת
רבא
דאמר
כמאן
רבא
טעמא
דנפשיה
קאמר
איחיביה
רב
אחא
בר
תחליפא
לרבא
"היה
חייב
לחבירו
שבועה
ואמר
לו
דור
לי
בחיי
ראשך
רבי
מאי
אומר
יכול
לחזור
בו
וחכמים
אומרים
אין
יכול
לחזור
בו
מאי

כעדים פסולין ודיינין כשרין. בעל דין פוסל הדיינין והעדים וגמלאו
דבריו אמת על העדים ומשום הכי מהימנין ליה אפי' לגבי דיינין:
סיפא. שנמלאו דבריו אמת על הדיינין שפסולין ויה משום הכי
מהימנין לה אלמדים אלה דר"מ ורבנן על להו מינו: איכא בי
דינא אחרינא. ואינו נוגע בעדות:

הנרות הב"ח

(א) גבי פיר יתאי וכו'
ח"מ סבאי' שמטמינן
זה
לה:

מזבח רש"י

לחטטין את הצונן. ממני
היום (שבח י"א.) ממלא
מקדש אבותיו. גדול
מלכו (שם.) הריה כפרף
ויושב לפני רבי. ממי
כבוד השפיטא ולי ולי
מורה לפני אע"פ שגדול
הימנו וקאמר כבוד
הורה זקן. גלו אמר
עמי (שם.) היצהרה. למי
ממי מתי אה תירשעה
יבן אשה לא מתי היצהרה
ואי איה שמתר ביד
השליט מתיס החלמיני
[לקמן סד.] שדיה כדלה
לחצה, ואלו שני שנים
נגזרו יחי הרע של הסיפה
ואשר יתי הרהר דכתיב
ונחם את הרוח ונחם
במחשבים הרי גוסות הרוח
מנופה נחלה בעני דיקא
לי מתנייה חפשיה שפיטה
הסידים עם מחיריה
מלאח (שילון סג.) ללא
סיפוס (שילון סס.)
דיקא נמי דרבייה לבנות
לה בית. נבי הלכה ומי
לכן שמי נשים ומי
קרישנה כשפלו לגוסות
לקטיס כגלו מהג לה דהייני
חפשיה מחירה למן אמר
לכות ולא טע (שם.) מאי
עניות. דהיה ליה סיפגה
לגוסת. עניות תורה.
דלתי טעיה על גבי הרוח,
דמתין כמותי לן שמיס
נרו וכן מתין על שמיטתי
(שם.) ולא זכתה ללמוד.
אלמה עניות מחירה עולם
היא שיהיה זה דעולא
דכתיב (ויחל' ט.) ולי
כסות הכירה חסד המדינה.
וכן מרסד, ולא הי דרום
שוקק במורה ולי ז"ל
אלו החכמים נלמד כלילי
לא היה להם שיעור
לעולם. אלל כנה גוסה
למדן ככמי עגורא
כי היכן לטני לרוח את
חיות ה' ונעשים ונלמד
כשרלא עם ומספ' (שם.)
וכש"י
ספוס' י"ז. וזו
חלומיהו
של בבל. שיה עמק
והינה: (א.) נאמן
עלי אבא. דיינין קמייה
מקדשין בי
עני נקב ורש"י כג.
כגון דקבליה
עליה בחד. הא דקמי
נאמן על לאל כגון
דקבליה עליה
תני ר' יוסי קמי
שמיטתי עמו
ואפליה הכי
כיון דפסול
מלמייתיהו
מנה דהי כיה
ויחל' כג.
כגון דקבליה
הרוח ירדה
יעלים. דעלים
איה בה
עניות תורה
ואמר ר'
סימן לגוסות
הרוח עניות
תורה כמו
עולם שזכתה
ללמוד ולא
זכתה ללמד.
א"ר יוחנן
בכל
בלולה
במקרא
ובמשנה
ובתלמוד
א"ר ירמיה
במשכבים
היושביני
כמותי עולם
זה הלמוד
הוא את
הא לא
נחיה
אמר
ר' יוחנן
מחול
לאו
לכ
כמתיה
מטרפא
בעל
דיניה
אלא
שמיטתי
מליתוה
תמן
איך
היה
תורה
עריכא
חבין
במחול
עבודא
לרבנן.
תרון
בין
איש
היה
לתון
דון
כשבריה
הוא
אומר
בב"ד
הגדול
הוא
אומר
בב"ד
הרע
לחן
אין
יכול
לחזור
בו
וחכ"א
אין
יכול
לחזור
בו
ואמר
רבי
אבא.
דאין
אומר
יכול
לחזור
בו
ואמר
רבי
יוחנן
אין
יכול
לחזור
בו
וכן
מחלוקת
אין
יכול
לחזור
בו
וכן
פוסר
בשבועות
(מ"ב
ע"א)
וכן
הקבל
עלי
בי
רוני
בקי
כיוצא
בין
(וקייולי
דהמקבל
עליו
עד
אחד
כשנים
קבין
אילו
יכול
לחזור
בו)
אמר
רב
הירדה
אמר
שמואל
מחלוקת
ר'
מאי
וחכמים
מחול
לך
אבל
באתן
לך
דברי
הכל
יכול
לחזור
בו
וי'
יוחנן
אמר
באתן
לך
מחלוקת
אבל
במחול
לך
דברי
הכל
יכול
לחזור
בו